

ÎNCHEIERE

17 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Nicolae Craiu
Svetlana Filincova

examinând admisibilitatea recursului declarat de Serghei Ciornîi,
în cauza civilă la cererea înaintată de Serghei Ciornîi către SA „Alliance Insurance Group”, intervenient principal BC „Moldindconbank” SA, cu privire la constatarea ca fiind neîntemeiat a refuzului de a achita despăgubirea de asigurare, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respinsă cererea de apel depusă de Serghei Ciornîi, prin intermediul avocatului Marin Postu, fiind menținută hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani,

c o n s t a ț ă:

La 16 februarie 2018, Serghei Ciornîi s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva SA „Alliance Insurance Group”, intervenient principal BC „Moldindconbank” SA, prin care a solicitat: constatarea ca fiind neîntemeiat a refuzului pârâtului de a achita despăgubirea de asigurare conform Contractului de asigurare a bunurilor imobile nr. 0244/13/BN-IP/B din 23 decembrie 2013; încasarea din contul pârâtului (fosta CA „Victoria Asigurări”) în beneficiul reclamantului și beneficiarului asigurării BC „Moldindconbak” SA a despăgubirii de asigurare în cuantum de 6150 lei, conform Contractului de asigurare indicat supra; încasarea în beneficiul reclamantului a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 23 decembrie 2013, între pârât, în calitate de asigurător, și reclamant, în calitate de asigurat, a fost semnat Contractul de asigurare a bunurilor imobile nr. 0244/13/BN-IP/B, având ca obiect al asigurării bunurile imobile, aflate în mun. Bălți, str. Ștefan cel Mare, 146, cu suma asigurată de 2 682 000 lei și prima de asigurare 2682 lei, termenul de asigurare fiind stabilit până la 22 decembrie 2014.

Potrivit clauzelor contractuale cuprinse în pct. 2.3 și 2.4 lit. a), asigurătorul s-a obligat să achite despăgubirile de asigurare în cazul deteriorării sau distrugerii bunurilor asigurate sau a unuia dintre acestea în rezultatul producerii riscului

asigurat - incendiu (răspândirea focului, explozie). Conform pct. 3.1, în toate cazurile producerii cazului asigurat, beneficiar al asigurării este BC „Moldindconbank” SA, fil. din mun. Bălți.

La 23 decembrie 2013, asiguratul a plătit prima de asigurare anuală în sumă de 2682 lei și a primit Polița de asigurare de incendiu și alte calamități nr. BN-IP 244/13-01.

În noaptea din 15 spre 16 iunie 2014, în interiorul perioadei asigurate, a avut loc un incendiu, care a afectat o parte din imobilele amplasate pe str. Ștefan cel Mare, 146, mun. Bălți.

Potrivit Actului de constatare, întocmit la fața locului de către șeful de gardă al Direcției salvatori și pompieri, s-a constatat că drept urmare a incendiului, a fost distrus acoperișul construcției pentru întreținerea animalelor, pagubele estimative fiind evaluate la momentul constatării în mărime de 6150 lei.

La 16 iunie 2014, reclamantul în calitate de asigurat a depus o cerere către pârât, prin care a solicitat achitarea despăgubirii de asigurare în beneficiul BC „Moldindconbak” SA, fil. Bălți.

La 12 februarie 2015, banca, în calitate de beneficiar al cazurilor asigurate conform Contractului de asigurare, a depus o cerere în adresa pârâtului, în care a solicitat achitarea despăgubirii, stabilite conform Actului de constatare a incendiului din 16 iunie 2014.

La 10 mai 2016, reclamantul s-a adresat pârâtului, solicitând să fie informat dacă a fost încasată despăgubirea de asigurare de către bancă, în calitate de beneficiar al cazurilor asigurate.

La 30 mai 2016, pârâtul a răspuns că beneficiar al asigurării este banca, respectiv, pârâtul este obligat să achite despăgubirea către beneficiar și că beneficiarul și petiționarul vor fi înștiințați suplimentar în legătură cu finalitatea dosarului de daune.

La 13 iunie 2016, pârâtul a expediat în adresa reclamantului și băncii o scrisoare, în care a menționat că s-a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare, în acest sens fiind emis Ordinul nr.1263 din 09 iunie 2016.

La 12 mai 2017, după solicitarea repetată a reclamantului de achitare a despăgubirii de asigurare, pârâtul a răspuns că asigurătorul este în drept să refuze plata sau să reducă mărimea despăgubirii de asigurare, dacă nu contravine legislației, în cazul producerii cazului asigurat, ca urmare a încălcării grave a condițiilor prevăzute la pct.7.2.5 din Condițiile de asigurare de incendiu și alte calamități naturale.

Ca urmare, prin Decizia Comisiei de regularizare a daunelor, pârâtul a refuzat achitarea despăgubirii de asigurare. Or, potrivit pct.2.1 din Contractul de asigurare, asiguratul-reclamant s-a obligat să plătească asigurătorului-pârât prima de asigurare, iar acesta din urmă să plătească la producerea riscului asigurat beneficiarului asigurării despăgubirea de asigurare în limitele și termenele prevăzute în contract. Răspunderea asigurătorului începe din momentul în care asiguratul a achitat prima de asigurare.

Potrivit reclamantului, prima de asigurare anuală de 2682 lei a fost achitată la 23 decembrie 2013, iar evenimentul asigurat a avut loc la 15 iunie 2014, în mun. Bălți, ceea ce constituie caz asigurat. Prin urmare, asigurătorul-pârât este obligat să achite asiguratului sau beneficiarului asigurării despăgubirea de asigurare, iar

refuzul de a achita despăgubirea este neîntemeiat.

Conform pct. 4.4 din Contract, despăgubirea de asigurare în cazul deteriorării sau distrugerii bunului nu poate depăși valoarea de înlocuire a bunurilor la data producerii cazului asigurat și nici cuantumul prejudiciului real suportat, iar conform pct.4.6, asigurătorul va achita beneficiarului asigurării despăgubirea de asigurare în termen de 5 zile lucrătoare calculat de la data semnării cu asiguratul și beneficiarul asigurării a actului de stabilire a despăgubirii. Singurul act ce stabilește prejudiciul suportat de asigurat este Actul de constatare din 16 iunie 2014, în care pagubele estimative au fost evaluate la 6150 lei. Însă, din moment ce pârâtul a refuzat să achite despăgubirile de asigurare conform Contractului, rezultă că asigurătorul nici nu a intenționat o evaluare a pagubei și consemnarea într-un act de stabilire a despăgubirii de comun acord cu asiguratul și beneficiarul asigurării.

Prin urmare, reclamantul consideră că refuzul pârâtului de a achita despăgubirea este contrară obligațiilor contractuale, din care derivă obligația certă de a achita despăgubirile de asigurare în beneficiul reclamantului.

Prin hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cererea de chemare în judecată înaintată de Serghei Ciornîi către SA „Alliance Insurance Group”, intervenient principal BC „Moldindconbank” SA, cu privire la constatarea ca fiind neîntemeiat a refuzului de a achita despăgubirea de asigurare, încasarea despăgubirii de asigurare și a cheltuielilor de judecată, a fost respinsă ca neîntemeiată. S-a încasat de la Serghei Ciornîi în beneficiul SA „Alliance Insurance Group” cheltuielile de asistență juridică în mărime de 2000 (două mii) lei. S-a încasat de la Serghei Ciornîi în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 100 (una sută) lei.

Prin decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost respinsă cererea de apel depusă de Serghei Ciornîi, prin intermediul avocatului Marin Postu, fiind menținută hotărârea din 19 octombrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut faptul că potrivit pct. 3.1 din contractul nr. 0244/13/ BN-IP/B din 23 decembrie 2013, în toate cazurile producerii cazului asigurat, beneficiar al asigurării este BC „Moldindconbank” SA, fil. din mun. Bălți. Concomitent, din materialele dosarului rezultă că, incendiul s-a produs din cauza nerespectării de către asigurat a regulilor antiincendiare (f.d.52). Prin urmare, reieșind din circumstanțele și probele reținute, instanța de apel a considerat că, din clauzele contractuale nu se atestă un temei de drept, în baza căruia să se admită pretențiile reclamantului referitor la constatarea ca neîntemeiat a refuzului pârâtului de a achita despăgubirea de asigurare și încasarea primei de asigurare respective, iar pretenția privind încasarea despăgubirii de asigurare în mărime de 6150 lei în contul intervenientului principal BC „Moldindconbak” SA nu are suport legal, deoarece reclamantul nu este în drept să revendice o asemenea pretenție în numele intervenientului principal, în lipsa unor împuterniciri de la bancă în acest sens.

La 17 mai 2019, Serghei Ciornîi a contestat cu recurs decizia din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

În motivarea recursului a invocat faptul că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, a apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele

pricinii. Suplimentar, a făcut trimitere la prevederile art. 1301 din Codul civil, considerând că asigurătorul urmează să plătească despăgubirea de asigurare la producerea riscului asigurat, asiguratului sau unui terț (beneficiarul asigurării).

Astfel, recurentul a solicitat admiterea cererii de recurs, casarea deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău și a hotărârii din 19 octombrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani, cu pronunțarea unei decizii prin care să fie admise integral pretențiile formulate de Serghei Ciornîi.

La 18 iunie 2019, SA „Alliance Insurance Group”, prin intermediul avocatului Sergiu Ciorbă, a depus referință la cererea de recurs, solicitând să fie considerată inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Serghei Ciornîi este neîntemeiat și urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, termenul de declarare a recursului este de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Alineatul (2) al aceluiași articol prevede că termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 19 martie 2019 și expediată participanților la proces la 18 aprilie 2019 (f.d. 117), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să probeze momentul recepționării acesteia. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 19 martie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 17 mai 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al din Codul de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurent nu pot duce la admisibilitatea recursului, or, acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 din Codul de procedură civilă, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel. În acest context este de menționat faptul că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recurentului cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

Abordarea recurentului, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acestuia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Serghei Ciornîi.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) din Codul de procedură civilă, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Serghei Ciornîi.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecătorul

Ala Cobăneanu,

Judecătorii

Nicolae Craiu,

Svetlana Filincova